

64
a

R. P. WRIGHT

PORSGRUNN, 4. februar 1960
(NORWAY)

W/BK

Herr Harald Franklin Knudsen
Kaupangen
 pr. Larvik.

Kjære Harald.

Tusen takk igjen for ditt hyggelige brev av 29. januar. Du spør meg om jeg ikke vil skrive en artikkel om det emnet jeg omtalte i mitt forrige brev, at det var professor Wilhelm Keilhau som hadde satt i pennen i London referatet av ordlyden i den såkalte Elverums-fullmakt. Jeg ønsker ikke å gjøre det nu. Skulle jeg nu skrive noe om dette, måtte det være som tilsvarende en annen artikkel eller til suplering til opplysninger som nu blir gitt om denne materie. En slik situasjon foreligger ikke nu, og da vil en artikkel av meg ikke svare til min hensikt. Jeg tror jeg har fortalt deg tidligere at jeg i fjor begynte å utarbeide disposisjoner til mine erindringer fra krigens år, og der vil jeg ta med denne sak og adskillig andre som jeg tror kan være av en viss interesse. Det er på sterk oppfordring av professor Worm müller at jeg har besluttet å skrive mine erindringer.

Det var meget interessante opplysninger du gir meg i brevet om de anmeldelser på deg som Fehmer hadde fått. Det kan da kanskje interessere deg at jeg ved avslutningen av mine lange fornør da jeg satt i Møllergaten 19 i 1940, fikk adskillige spørsmål vedrørende deg. Så vidt jeg nu husker blant annet om det var riktig at du hadde reist over til England i begynnelsen av 1940 eller kanskje det var i slutten av 39, og hva hensikten med dine reiser var. Jeg likte ikke spørsmålene, og jeg svarte Fehmer at vel ser du og jeg noe forskjellig på den daværende situasjon, men vi er samme venner og jeg ønsker derfor ikke å besvare slike spørsmål. Jeg hadde imidlertid av at Fehmer respekterte meg svært for det svar.

Vil du være så vennlig å høre din mor fra meg og takke henne for hennes lille, meget hyggelige brev. Jeg beklager at jeg i referatet fra min tid som grønnsakeforselger og grønnsakedyrker har kommet til å gjengi uttalelser som altså viser seg ikke å kunne være riktige. Jeg hadde opplysningene fra min mor, men jeg kan godt tenke meg at hun har krevet å få vite hva prisene jeg tok for mine grønnsaker, og at hun syntes de var uhøytidelige. Jeg hadde den gangen meget store tanker om verdien av mitt eget arseneide. Jeg solgte også adskillige grønnsaker til min mor. Vore egne grønnsaker sto meget durlig den gangen på grunn av mangelen på vannning. Jeg bar vann opp fra den bekken som går over

PORSGRUNN,
(NORWAY)

Harald Franklin Madsen, Haugang, 4. februar 1960. Side 2.

Mule Gamlejems eiendom. Derfor var mine grønnsaker alltid friske og spro. Alt hva jeg den gang fikk inn på grønnsakshandelen gikk til innkjøp av cement som jeg brukte til mine store festningsanlegg på Mule. Min broi Olaf og jeg lekte den gang med tinnsoldater og forte store kriger mot hverandre, og i den anledning trengtes solide forsvarsverker som kunne stå for den ødeleggende ild fra våre kanoner.

Jeg forstår heller ikke at jeg har kunnet irre i forbindelse med referatet fra dine foreldres bryllup. Jeg kan ennu se som det var igår at hestene kom ut fra Franklin-gården. De vakte redsel hos alle oss gutter så jeg glemmer det ikke så lett. Jeg kan også huske at Urredds turntrupp var møtt frem i sine turndrakter. Jeg nevnte ikke det forrige gang for jeg var bange for at jeg blandet sammen to situasjoner, men av din mors brev forstår jeg at det var på bryllupsdagen.

Kan du ikke gjøre det slik at når du allikevel må en tur bort til Porsgrunn, at du da ringer meg opp dagen før at vi så kan avtale en hyggelig frokoststund på Gamle Vic.

Jeg hoper sterkt, på å bli utskrevet fra sykehuset her om et par ukers tid, men det går sent med meg. Mitt syn er nu noe bedre, men det venstre bakbenet mitt er like ille som før, verker i ett kjør hele døgnet og gir meg aldri ro.

Nils også din far fra meg.

Jeg har selv diktert dette brev, men min sekretær, frøken B.Kristoffersen, undertegner det.

B.Kristoffersen

eg

ni
m
b

a
r